

ALKO, K-BUTIKEN ELLER NÄTHANDELN

För ganska precis ett år sen funderade jag i Vintanken på vad vinet får kosta. Då var rekordet en halv miljon dollar för en magnumflaska. I oktober slog Sotheby's nya rekord. Två flaskor Romanee-Conti, årgång 1945, den ena klubbades för 558 000 dollar och den andra för 496 000 dollar. Man undrar om flaskorna nånsin blir öppnade. Vem vet om vinet ens är drickbart. Å andra sidan, man kan ju ha aktier i kassa skåpet, pengar på banken eller vin i källaren. Det går ju att tänja en aning på vinets värde i bouppteckningen.

Men för att återgå till rubriken, var handla sitt vin (öl eller brännvin med för den delen). Politiskt känsliga frågor, trots det tar jag mig friheten att röra om i myrstacken. Alko är och förblir den fasta klippan i vår dagligvaruhandel. Visserligen lyckades starkölet smyga in på mjölkbutikens hyllor men det blev visst inte den enorma försäljningsframgång som entusiasterna och bryggarna hade föreställt sig. Jämfört med mellanöl är väl starkölet för dyrt. Tonåringarna köper inte heller kopiösa mängder alkoholisk, synbarligen har butikerna koll på åldersgränserna. Vad sen mjölkbutiksvinet med 5 % alkohol behövs till vet jag inte. Skall man bjuda på vin skall det vara riktigt vin och alkoholfritt skall vara alkoholfritt.

Näthandeln är ett intressant fenomen. Den har kapat åt sig en stor del av handeln med kläder, husgeråd och en massa andra prylar. Vinimporten via nätet är fortfarande rätt så marginell. Hur det blir i framtiden får vi se. Den nuvarande lagstiftningen är minst sagt flummig men det finns starka krafter som drar åt båda hållen. Förmyndarna vill så fort som möjligt stoppa all egen import och vinvännerna (läs munskänkarna) är naturligtvis av motsatt uppfattning. Näthandeln har den obestridliga fördelen att du kan beställa precis vad du vill och hur mycket du vill, sen får du det hemtransporterat till dörren. Om det i längden blir så väldigt mycket billigare är en aning tveksamt. Transportkostnaderna till vårt avlägsna land kan utgöra en betydande del av slutfakturan. Jag har själv beställt en hel del, både direkt av producenten och via nätbutiker. Att bläddra i katalogen är redan i sig en del av nöjet.

En populär metod att fylla på lagret är att ta färjan antingen till Tallinn eller Stockholm. Då skall man helst ta bilen med sig, ju mer man handlar desto billigare blir det – säger de som vet. Man kan ju med fördel kombinera näthandeln med en Stockholmskryssning. Köp några årgångar Ch. Petrus eller Dom Perignon på Systembolagets dryckesauktion och åk till Stockholm efter dom. Billigt blir det inte, men du får viner som får dina middagsgäster att häpna och fyllas av beundran. Om inte vinet farit illa förstås.

Frågan var: var skall vi handla nu och i framtiden. Jag tror att vi får leva ganska länge ännu med vårt monopol. För att vara

6d 18 tim
1953 CHÂTEAU PÉTRUS.
Aktuellt bud 2 000 SEK
Utropspris 12 000 SEK

riktigt ärlig så tycker jag att det är ganska bra. Alko har många fördelar. Vilken K- eller S-market tror ni kan hålla sig med samma sortiment. Det blir Gato Negro, Liebraumilch och några till. Alkos priser är sist och slutligen inte så hutlösa, trots skatter och annat otyg. Har du otur och får en flaska med korkfel får du pengarna tillbaka, bums och utan knot. Om du inte vet vad du skall köpa, fråga personalen, de är sakkunniga och hjälpsamma.

Svar på frågan: handla hos Alko till vardags, köp gärna något ovanligt och spännande på resan. Om du köper på nätet, kolla att säljaren har rutinerna i ordning, så att tullen inte far iväg med dina klenoder.

Skribenten önskar läsarna en riktigt God Jul med god mat och goda viner. Om ni tycker att Pinot Noir inte passar till lutfisk, pröva med kalkon. Och förstås Sancerre eller Chablis till hummern på nyårsafton. Bollinger eller Krug är inte heller ett dåligt val. Bon Appetit !